

1. Ķēniņu 3.

5 Kādu nakti Gibeonā Tas Kungs Salamanam parādījās sapnī. Un Tas Kungs sacīja: "Saki man, ko lai Es tev dodu?"

6 Un Salamans sacīja: "Tu parādīji manam tēvam, savam kalpam Dāvidam, lielu žēlastību, tādēļ ka viņš staigāja Tavā priekšā uzticīgā mīlestībā, taisnībā un sirds atklātībā, un Tu joprojām šo pašu lielo žēlastību esi arī saglabājis pret viņu un esi viņam devis dēlu, kas šodien sēž uz viņa troņa.

7 Un tagad Tu, Kungs, mans Dievs, esi Savu kalpu iecēlis par ķēniņu mana tēva Dāvida vietā. Bet es vēl esmu jauns zēns, kas nezina, kā iziet un kā ienākt.

8 Un Tavs kalps atrodas Tavas tautas vidū, kādu Tu pats esi izraudzījis, kas ir liela tauta, kuru nevar aplēst, nedz izskaitīt tās lielā vairuma dēļ.

9 Un tādēļ dod Savam kalpam gaišu sirdsprātu, lai viņš varētu būt soģis pār Tavu tautu un lai varētu atšķirt labu un ļaunu, jo kas gan lai spētu pārvaldīt šo Tavu lielo tautu?"

10 Un šis vārds patika Tam Kungam, proti, ka Salamans tieši šādu lietu bija lūdzis.

11 Un Tas Kungs viņam atbildēja: "Tāpēc, ka tu esi izlūdzies sev šo lietu, bet neesi lūdzis sev garu mūžu, nedz bagātību, nedz nāvi taviem ienaidniekiem, bet esi gan lūdzis, kā izprast taisnību un kā tai paklausīt,

12 tad Es tev došu, kā tu esi vēlējies: redzi, Es tev dodu gudru sirdi un tik sapratīgu, ka tāds, kāds esi tu, nav vēl neviens cilvēks bijis priekš tevis un tev līdzīgs necelsies arī pēc tevis.

13 Un tādēļ, ka tu to neesi lūdzis, Es tev došu arī bagātību un godu: un tāda kā tu starp ķēniņiem nebūs visā tavā mūžā.

14 Un, ja vien tu staigāsi Manus ceļus, turēdams Manus likumus un Manus baušļus, kā staigāja tavs tēvs Dāvids, tad Es vēl arī pagarināšu tava mūža dienas."

15 Un Salamans pamodās: un, lūk, tas bija sapnis, bet viņš gāja uz Jeruzālemi un nostājās Tā Kunga derības šķirsta priekšā, un viņš nesa dedzināmos upurus un kaujamās pateicības upurus un sarīkoja dzīres visiem saviem kalpiem.

Jēkaba vēstule 1.

22 Bet esiet vārda darītāji un ne tikai klausītāji, paši sevi maldinādami.

23 Jo, ja kāds ir vārda klausītājs un ne darītājs, tas līdzinās vīram, kas savu miesīgo seju aplūko spogulī.

24 Jo viņš sevi aplūko un aiziet un tūlīt aizmirst, kāds viņš bija.

25 Bet, kas ieskatīsies un paliks pilnīgajā svabadības likumā, nebūdamas aizmāršīgs klausītājs, bet darba darītājs, tas būs svētīgs savā darbībā.

26 Ja kāds šķietas Dievam kalpojam un nesavalda savu mēli, bet maldina savu sirdi, tā kalpošana ir velta.

27 Tīra un neapgānīta kalpošana Dieva Tēva priekšā ir šī: pieskatīt bāriņus un atraitnes viņu bēdās, sevi no pasaules pasargāt neapgānītu.

Jāņa evaņģēlijs 16.

23 Tanī dienā jūs Mani vairs nejautāsiet. Patiesi, patiesi Es jums saku: ja jūs Tēvam ko lūgsit, Viņš jums to dos Manā Vārdā.

24 Līdz šim jūs neko neesat lūguši Manā Vārdā; lūdziet, tad jūs dabūsit, ka jūsu prieks būs pilnīgs.

25 To Es jums līdzībās esmu runājis; nāk stunda, kad Es vairs nerunāšu uz jums līdzībās, bet tieši stāstīšu par Tēvu.

26 Tanī dienā jūs lūgsit Manā Vārdā, un Es nesaku, ka Es aizlūgšu Tēva priekšā par jums.

27 Jo pats Tēvs jūs mīl, tāpēc ka jūs Mani esat mīlējuši un esat nākuši pie ticības, ka Es esmu izgājis no Tēva.

28 Es esmu izgājis no Tēva un nācis pasaulē: tagad Es atkal atstāju pasauli un aizeimu pie Tēva."

29 Mācekļi Viņam saka: "Redzi, tagad Tu runā tieši un ne vairs līdzībā.

30 Tagad mēs saprotam, ka Tu zini visu un Tev nav vajadzīgs, lai kāds Tevi jautātu; tāpēc mēs ticam, ka Tu no Dieva esi nācis."

1. Ķēniņu grāmatas stāsts varētu asociēties ar pasaku par vecīti un zelta zivtiņu, kurā vecītim tika jautātas trīs vēlēšanās. Par cik vecītis diezgan vieglprātīgi piegāja šai lietai, pasaka nelāgi noslēdzās. Šī nav pasaka. Šī nav līdzība vai metafora. Šis ir reāls vēsturisks stāsts par jaunu valdnieku un mūsu Dievu. Šis ir stāsts par cilvēka vēlmēm, to kā viņš tās redz un izsver. Ielūkosimies tekstā.

5 Kādu nakti Gibeonā Tas Kungs Salamanam parādījās sapnī. Un Tas Kungs sacīja: "Saki man, ko lai Es tev dodu?" Ja mums tā jautātu - ko mēs teiktu? Atbildēt noteikti nebūtu viegli. Katram dzīvē noteikti ir kāda sasāpējusi lieta, problēma, nasta - "aizkavējies ienaidnieks", kas mūs nomoka. Tad vēl klāt nāk mūsu nepiepildītās vēlmes saistībā ar dzīves apstākļiem, pašizpaušmi. Smagi slimis cilvēks noteikti lūgtu veselības atjaunošanu.

Ievērosim, ka Dieva jautājums seko pēc vienas noteiktas Salamana rīcības - viņš meklē Dievu pielūgsmē. 4 Tā nu ķēniņš devās uz Gibeonu, lai nestu tur kaujamos upurus, jo tā tolaik bija galvenā upurēšanas vieta augstienēs. Uz šā altāra vien Salamans upurēja kādu tūkstoti dedzināmo upuru. Salamanam meklēt Dievu ir gan dvēseles ilgas, gan garīga disciplīna reizē. Tas nav kāds izņēmuma stāvoklis, ko diktētu emocionāli uzplūdi. Cilvēks, kurš meklē Dievu, pievērš Viņa uzmanību.

Un tā Salamans lūdz lietu, kas nav intraverta, bet gan ekstraverta. Tā ir atbilde, kas virzīta nevis uz pasīvu saņemšanu, bet gan aktīvu došanu. 6 Un Salamans sacīja: "Tu parādīji manam tēvam, savam kalpam Dāvidam, lielu žēlastību, tādēļ ka viņš staigāja Tavā priekšā uzticīgā mīlestībā, taisnībā un sirds atklātībā, un Tu joprojām šo pašu lielo žēlastību esi arī saglabājis pret viņu un esi viņam devis dēlu, kas šodien sēž uz viņa troņa. 7 Un tagad Tu, Kungs, mans Dievs, esi Savu kalpu iecēlis par ķēniņu mana tēva Dāvida vietā. Bet es vēl esmu jauns zēns, kas nezina, kā iziet un kā ienākt. 8 Un Tavs kalps atrodas Tavas tautas vidū, kādu Tu pats esi izraudzījis, kas ir liela tauta, kuru nevar aplēst, nedz izskaitīt tās lielā vairuma dēļ. 9 Un tādēļ dod Savam kalpam gaišu sirdsprātu, lai viņš varētu būt soģis pār Tavu tautu un lai varētu atšķirt labu un ļaunu, jo kas gan lai spētu pārvaldīt šo Tavu lielo tautu?"

Iespējams citi valdnieki tā nelūgtu. Pieņemsim, ka visos laikos un sabiedrības iekārtās ir cilvēki, kas vadošu amatu uzlūko kā savu gala punktu. Proti, mērķis ir nevis kalpot līdzcivēkiem caur savu amatu, bet sasniegt to kā pašmērķi. Nereti cilvēks uzlūko savu dzīvi kā noteiktas pozīcijas sasniegšanu. Es gribu būt ... . Man liekas diezgan aplams ir jautājums - par ko tu gribi būt. Drīzāk būtu jājautā - ko tu gribētu darīt? Ar ko tu gribētu izpausties? Ar ko tu gribētu kalpot citiem? Cilvēks, kurš virzīts vienīgi uz saņemšanu, patērēšanu, iegūšanu ir kā melnais caurums, kurā var pazust veselās pasaules bez pēdām.

Salamans lūdz Dievam dāvanu kalpot. Tieši kalpojot saviem līdzcivēkiem cilvēks atrod savu piepildījumu. - es vēl esmu jauns zēns, kas nezina, kā iziet un kā ienākt. 8 Un Tavs kalps atrodas Tavas tautas vidū, kādu Tu pats esi izraudzījis, kas ir liela tauta, kuru nevar aplēst, nedz izskaitīt tās lielā vairuma dēļ. 9 Un tādēļ dod Savam kalpam gaišu sirdsprātu, lai viņš varētu būt soģis pār Tavu tautu un lai varētu atšķirt labu un ļaunu, jo kas gan lai spētu pārvaldīt šo Tavu lielo tautu? Kad cilvēks lūdz to kā piepildīt savu dzīves aicinājumu, nereti tādas lietas kā veselība, sadzīves apstākļi, citas lietas tiek "piesviestas", lai cilvēks varētu izpildīt savu dzīves misiju. Vai cilvēks to zina - savu dzīves misiju? Piemēram ir divu veidu cilvēki, kas dodas biznesā - vieni, lai nopelnītu naudu, otri - jo tiem ir piedāvājuma ideja/ vīzija, ko gribas realizēt.

Iespējams daudziem no mums Dievs neatklājas sapnī ar jautājumu - "Saki man, ko lai Es tev dodu?" Tomēr princips paliek tas pats. 10 Un šis vārds patika Tam Kungam, proti, ka Salamans

tieši šādu lietu bija lūdzis. 11 Un Tas Kungs viņam atbildēja: "Tāpēc, ka tu esi izlūdzies sev šo lietu, bet neesi lūdzis sev garu mūžu, nedz bagātību, nedz nāvi taviem ienaidniekiem, bet esi gan lūdzis, kā izprast taisnību un kā tai paklausīt, 12 tad Es tev došu, kā tu esi vēlējies: redzi, Es tev dodu gudru sirdi un tik sapratīgu, ka tāds, kāds esi tu, nav vēl neviens cilvēks bijis priekš tevis un tev līdzīgs necelsies arī pēc tevis. 13 Un tādēļ, ka tu to neesi lūdzis, Es tev došu arī bagātību un godu: un tāda kā tu starp ķēniņiem nebūs visā tavā mūžā. 14 Un, ja vien tu staigāsi Manus ceļus, turēdams Manus likumus un Manus baušļus, kā staigāja tavs tēvs Dāvids, tad Es vēl arī pagarināšu tava mūža dienas."

Šis princips ir lūgt Dievu svētīt mūs tajā kā mēs varam kalpot savam tuvākajam un tālākajam šai pasaulē. Kāds sludinātājs reiz teicis - ja cilvēks rūpēsies par lietām, kas svarīgas Dievam, tad Dievs rūpēsies par lietām, kas svarīgas cilvēkam. Arī Kristus māca - [Bet dzenieties papriekš pēc Dieva valstības un pēc Viņa taisnības, tad jums visas šīs lietas taps piemestas.](#)

Kalpošana un došana citiem ir viena no Dieva īpašībām. Caur to ir radīta pasaule, viss dzīvais, un arī cilvēks. Baznīca ir vieta, caur kuru Dievs kalpo pasaulei - tev un man, mūsu bērniem. Tāpēc arī baznīcā mēs esam aicināti kalpot. Šodien mēs pārvēlam draudzes padomi. Tie ir cilvēki, kas aicināti nevis uz posteni, bet izpausmi. Tā nav konkurence vai izrādīšanās. Tā ir kalpošana vienam otru papildinot, atbalstot, stiprinot. Ja viens cilvēks ir otram par prieku, tad mēs esam pareizi sapratuši Dieva ideju kalpošanai. Būt viens otram par prieku un stiprinājumu.

Cilvēki viens otram ir par prieku tad, kad dzīvo pēc šiem vārdiem - [tad piepildait manu prieku, turēdamies vienā prātā, lolodami vienu mīlestību, dvēselēs vienoti, ar vienu mērķi, ne strīdēdamies, ne tukšā lielībā, bet pazemībā cits citu uzskatīdami augstāku par sevi, neraudzīdamies katrs uz savām, bet arī uz citu vajadzībām. Savā starpā turiet tādu pat prātu, kāds ir arī Kristū Jēzū, kas, Dieva veidā būdams, neturēja par laupījumu līdzināties Dievam, bet Sevi iztukšoja, pieņemdams kalpa veidu, tapdams cilvēkiem līdzīgs;](#)

Savukārt Cilvēki ir par sarūgtinājumu viens otram, kad dzīvo pēc šiem vārdiem - [Bet, ja jums sirdī ir rūgta skaudība un ķildas, tad nelieļieties un nemelojiet pret patiesību. Tā gudrība nav no debesīm, bet no zemes nākoša, no dabas, no sātana; jo, kur ir skaudība un ķildas, tur ir juceklis un visāda nelietība.](#)

Pasaulē mūsu misijas lauki mainās. Būt savā laikā labam skolniekam, studentam, darbiniekam... Tomēr pāri visam ir ģimene. No tās nāk vai nu garīgi stipri, vai nu garīgi ievainoti cilvēki. Mēs varam lūgt Dievam būt labi vīri un sievas, tēvi un mātes. Bet visaugstākais aicinājums ir būt Dieva spogulītīm šai pasaulē. Tas nozīmē atspoguļot Kristu savā dzīvē citiem. Šonedēļ esmu sastapies ar kādu brīnišķīgu domu par Dieva nodomu pie cilvēka. Lūk - *["Jēzus saka - jūsu labad Man ir jāaiziet no tuva uz vēl tuvāku. Viņam mūsos ir jāveic viss ceļa gabals no prāta, atmiņas un diskutēšanas līdz sirdij, mīlestībai, paklausībai un dziļākajai motivācijai. Lai paši esam stāsts par Jēzu Kristu, kas Viņu ceļ godā.](#)* /LELB arhibīskaps Jānis Vanags/